

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 151

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος

19 Μαΐου 2014

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 151/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 142 της 12.5.2014.

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 151/02

Υπόθεση C-314/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UPC Telekabel Wien GmbH κατά Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Κοινωνία της πληροφορίας — Οδηγία 2001/29/EK — Ιστότοπος ο οποίος θέτει στη διάθεση του κοινού κινηματογραφικά έργα χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων συγγενικού προς το δικαίωμα του δημιουργού δικαιώματος — Άρθρο 8, παράγραφος 3 — Έννοια των «διαμεσολαβητών των οποίων οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικού δικαιώματος» — Φορέας παροχής προσβάσεως στο διαδίκτυο — Διάταξη με την οποία απαγορεύεται σε φορέα παροχής προσβάσεως στο διαδίκτυο να παρέχει στους πελάτες του την πρόσβαση σε έναν ιστότοπο — Στάθμιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων).

2

2014/C 151/03

Υπόθεση C-530/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 — Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά National Lottery Commission (Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 52, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Αίτηση κήρυξης ακυρότητας στηριζόμενη σε προγενέστερο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας δυνάμει εθνικού δικαίου — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου από το ΓΕΕΑ — Εξουσίες του δικαστή της Ένωσης).

3

EL

2014/C 151/04	Υπόθεση C-565/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunal d'instance d'Orleans (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LCL Le Crédit Lyonnais, SA κατά Fesih Kalhan (Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις καταναλωτικής πίστης — Οδηγία 2008/48/ΕΚ — Άρθρα 8 και 23 — Υποχρέωση του πιστωτικού φορέα να ελέγξει, πριν από τη σύναψη της συμβάσεως δανείου, την πιστοληπτική ικανότητα του δανειολήπτη — Εθνική διάταξη που επιβάλλει έρευνα σε βάση δεδομένων — Έκπτωση από το δικαίωμα εισπράξεως συμβατικών τόκων σε περίπτωση παραβάσεως της υποχρεώσεως αυτής — Αποτελεσματικός, αναλογικός και αποτρεπτικός χαρακτήρας της κυρώσεως) . . .	4
2014/C 151/05	Υπόθεση C-612/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 — Ballast Nedam NV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Ολλανδική αγορά της πίσσας οδοποιίας — Καθορισμός της μικτής τιμής πώλησεως της πίσσας οδοποιίας — Καθορισμός εκπτώσεως για τους κατασκευαστές έργων οδοποιίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 27 — Δικαιώματα άμυνας — Μείωση του προστίμου)	4
2014/C 151/06	Υπόθεση C-17/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH κατά Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia [Θαλάσιες μεταφορές — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 — Έννοια των θαλάσσιων ενδομεταφορών-καμποτάζ — Υπηρεσίες κρουαζιερών — Κρουαζιέρα διά μέσου της λιμνοθάλασσας της Βενετίας, των ιταλικών χωρικών υδάτων και του ποταμού Πάδου — Επιβίβαση και αποβίβαση στον ίδιο λιμένα]	5
2014/C 151/07	Υπόθεση C-151/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Cour administrative d'appel de Versailles (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Le Rayon d'Or SARL κατά Ministre de l'Économie et des Finances (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Πεδίο εφαρμογής — Καθορισμός της βάσεως επιβολής του φόρου — Έννοια της «επιδοτήσεως που συνδέεται άμεσα με την τιμή» — Καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού από το εθνικό ταμείο ασφαλίσεως υγείας στους ξενώνες μη αυτοεξυπηρετούμενων ηλικιωμένων ατόμων)	6
2014/C 151/08	Υπόθεση C-265/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Emiliano Torralbo Marcos κατά Korota SA (Προδικαστική παραπομπή — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα για παροχή αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δικαστικό τέλος στην περίπτωση ασκήσεως εφέσεως επί εργατικών διαφορών — Εφαρμογή του δικαιού της Ένωσης — Δεν χωρεί — Πεδίο εφαρμογής του δικαιού της Ένωσης — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου) . .	7
2014/C 151/09	Υπόθεση C-300/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ayuntamiento de Benferri κατά Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Κατασκευή εναέριων γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας — Επέκταση υποσταθμού ηλεκτρικής ενέργειας — Παράλειψη εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου)	7
2014/C 151/10	Υπόθεση C-322/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Landesgericht Bozen (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer κατά Katerina Pokorná (Ιθαγένεια της Ένωσης — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Εφαρμοστέο σε αστική δίκη γλωσσικό καθυστώ)	8
2014/C 151/11	Υπόθεση C-64/14 P: Αναίρεση που άσκησαν 7 Φεβρουαρίου 2014 οι Sven A. Von Storch κ.λπ. κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-492/12, Sven A. Von Storch κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	9
2014/C 151/12	Υπόθεση C-76/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Braşov (Ρουμανία) στις 12 Φεβρουαρίου 2014 — Mihai Manea κατά Instituția Prefectului — județul Braşov — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor	10
2014/C 151/13	Υπόθεση C-80/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England και Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Φεβρουαρίου 2014 — Union of Shop, Distributive και Allied Workers (USDAW), B. Wilson κατά WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation και Skills	10
2014/C 151/14	Υπόθεση C-85/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 18 Φεβρουαρίου 2014 — KPN BV κατά Autoriteit Consument en Markt (ACM), παρεμβαίνοντες: UPC Nederland BV κ.λπ.	11

2014/C 151/15	Υπόθεση C-90/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Ισπανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2014 — Banco Grupo Cajatres S.A. κατά María Mercedes Manjón Pinilla και κοινωνίας συγκληρονόμων του Miguel Ángel Viana Gordejuela	12
2014/C 151/16	Υπόθεση C-93/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το τρίτο τμήμα της Audiencia Provincial de Navarra (Ισπανία) στις 26 Φεβρουαρίου 2014 — Miguel Ángel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria κατά Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	13
2014/C 151/17	Υπόθεση C-117/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Ισπανία) στις 11 Μαρτίου 2014 — Grima Janet Nisttau Poclava κατά Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)	14
2014/C 151/18	Υπόθεση C-123/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad- Varna (Βουλγαρία) στις 14 Μαρτίου 2014 — Itales OOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	14
2014/C 151/19	Υπόθεση C-129/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Nürnberg (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2014 — Ποινική δίκη κατά Zoran Spasic	15
Γενικό Δικαστήριο		
2014/C 151/20	Υποθέσεις T-56/09 και T-73/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2014 — Saint-Gobain Glass France κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά υαλοπινάκων αυτοκινήτων — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Συμφωνίες περί κατανομής των αγορών και ανταλλαγές εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Πρόστιμα — Αναδρομική εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Αξία των πωλήσεων — Υποτροπή — Επιπλέον ποσό — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Ανώτατο δυνατό ύψος του προστίμου — Ενοποιημένος κύκλος εργασιών του ομίλου)	16
2014/C 151/21	Υπόθεση T-117/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 2014 — Ιταλία κατά Επιτροπής [ΕΤΠΑ — Μείωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα 2000-2006 για την περιοχή της Puglia (Ιταλία) εντασσόμενο στον στόχο 1 — Σοβαρές ελλείψεις των συστημάτων διαχείρισεως ή ελέγχου δυνάμενες να οδηγήσουν σε συστηματικές παρατυπίες — Αρχή της εταιρικής σχέσης — Αναλογικότητα — Άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 — Άρθρα 4, 8, 9 και 10 του κανονισμού (ΕΚ) 438/2001 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναρμοδιότητα]	17
2014/C 151/22	Υπόθεση T-47/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2014 — Intesa Sanpaolo κατά ΓΕΕΑ — equinet Bank (EQUITER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος EQUITER — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα EQUINET — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	17
2014/C 151/23	Υπόθεση T-133/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 2014 — Ben Ali κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στην Τυνησία — Δέσμευση κεφαλαίων — Νομική βάση — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Δεν υφίσταται υλική ζημία)	18
2014/C 151/24	Υπόθεση T-554/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2014 — Oracle America κατά ΓΕΕΑ — Aava Mobile (AAVA MOBILE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος AAVA MOBILE — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα JAVA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη κινδύνου συσχέτισεως — Σύνδεσμος μεταξύ των σημείων — Φήμη — Έλλειψη ομοιότητας των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009]	19
2014/C 151/25	Υπόθεση T-347/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2014 — Hawe Hydrotechnik κατά ΓΕΕΑ — HaWi Energietechnik (HAWI) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)	19
2014/C 151/26	Υπόθεση T-690/13: Προσφυγή της 31ης Δεκεμβρίου 2013 — Invivo κατά OLAF.	20
2014/C 151/27	Υπόθεση T-91/14: Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2014 — Schniga κατά OCVV — Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)	20

2014/C 151/28	Υπόθεση T-92/14: Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2014 — Schniga κατά OCVV — Elaris (Gala Schnitzer)	21
2014/C 151/29	Υπόθεση T-104/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2014 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση F-130/11, Verile και Gjergji κατά Επιτροπής	22
2014/C 151/30	Υπόθεση T-117/14: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — Cargill κατά Συμβουλίου	23
2014/C 151/31	Υπόθεση T-118/14: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — LDC Argentina κατά Συμβουλίου	23
2014/C 151/32	Υπόθεση T-119/14: Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2014 — Carbio κατά Συμβουλίου	24
2014/C 151/33	Υπόθεση T-128/14: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2014 — Daimler κατά Επιτροπής	25
2014/C 151/34	Υπόθεση T-139/14: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2014 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia και PT Wilmar Nabati Indonesia κατά Συμβουλίου	26
2014/C 151/35	Υπόθεση T-169/14: Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2014 — Ferring κατά ΓΕΕΑ — Kora Corporation (Koragel)	28
2014/C 151/36	Υπόθεση T-171/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Léon Van Parys κατά Επιτροπής	28
2014/C 151/37	Υπόθεση T-181/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Nürburgring κατά ΓΕΕΑ — Biedermann (Nordschleife)	29
2014/C 151/38	Υπόθεση T-187/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Sonova Holding κατά ΓΕΕΑ (Flex)	30
2014/C 151/39	Υπόθεση T-188/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Grundig Multimedia κατά ΓΕΕΑ (GentleCare)	30
2014/C 151/40	Υπόθεση T-191/14: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Lubrizol France κατά Συμβουλίου	31
2014/C 151/41	Υπόθεση T-193/14: Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Cristiano di Thiene κατά ΓΕΕΑ — Nautica Apparel (AERONAUTICA)	32
2014/C 151/42	Υπόθεση T-194/14: Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Bristol Global κατά ΓΕΕΑ — Bridgestone (AEROSTONE)	33
2014/C 151/43	Υπόθεση T-196/14: Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2014 — Swedish Match North Europe κατά ΓΕΕΑ — Skruf Snus (καπνός για εισπνοή από το στόμα)	33
2014/C 151/44	Υπόθεση T-209/14: Προσφυγή της 31ης Μαρτίου 2014 — Borp κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση ενός πράσινου οκταγωνικού πλαισίου)	34
2014/C 151/45	Υπόθεση T-542/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2014 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	35

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2014/C 151/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 142 της 12.5.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 135 της 5.5.2014

EE C 129 της 28.4.2014

EE C 112 της 14.4.2014

EE C 102 της 7.4.2014

EE C 93 της 29.3.2014

EE C 85 της 22.3.2014

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UPC Telekabel Wien GmbH κατά Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

(Υπόθεση C-314/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Κοινωνία της πληροφορίας — Οδηγία 2001/29/EK — Ιστότοπος ο οποίος θέτει στη διάθεση του κοινού κινηματογραφικά έργα χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων συγγενικού προς το δικαίωμα του δημιουργού δικαιώματος — Άρθρο 8, παράγραφος 3 — Έννοια των «διαμεσολαβητών των οποίων οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικού δικαιώματος» — Φορέας παροχής προσβάσεως στο διαδίκτυο — Διάταξη με την οποία απαγορεύεται σε φορέα παροχής προσβάσεως στο διαδίκτυο να παρέχει στους πελάτες του την πρόσβαση σε έναν ιστότοπο — Στάθμιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων)

(2014/C 151/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

UPC Telekabel Wien GmbH κατά

Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10) — Ιστότοπος στον οποίο είναι δυνατό να γίνει παράνομη μεταφόρτωση ταινιών — Ζήτημα αν ο δικαιούχος του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί μίας εξ αυτών των ταινιών μπορεί να ζητήσει από φορέα παροχής προσβάσεως στο Διαδίκτυο να παρεμποδίσει την πρόσβαση των πελατών του στον συγκεκριμένο ιστότοπο — Εκτίμηση του κατά πόσον τέτοια μέτρα αποκλεισμού της προσβάσεως είναι εφικτά και σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι πρόσωπο το οποίο θέτει στη διάθεση του κοινού σε ιστότοπο προστατευόμενα αντικείμενα χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες φορέα παροχής διαδικτυακής προσβάσεως σε πρόσωπα που αποκτούν πρόσβαση στα αντικείμενα αυτά, ο οποίος πρέπει να θεωρηθεί ως διαμεσολαβητής κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29.

- 2) Τα αναγνωριζόμενα από το δίκαιο της Ένωσης θεμελιώδη δικαιώματα έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε επιβαλλόμενη με δικαστική διάταξη σε φορέα παροχής διαδικτυακής προσβάσεως απαγόρευση να παρέχει στους πελάτες του πρόσβαση σε ιστότοπο ο οποίος θέτει στο διαδίκτυο προστατευόμενα αντικείμενα χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων, όταν η διάταξη αυτή δεν διευκρινίζει τα μέτρα που πρέπει να λάβει ο φορέας αυτός, οι δε χρηματικές ποινές που προβλέπονται σε περίπτωση παραβίασής της εν λόγω απαγορεύσεως δεν επιβάλλονται στον εν λόγω φορέα εφόσον αυτός αποδείξει ότι έλαβε κάθε εύλογο μέτρο με σκοπό την εφαρμογή της απαγορεύσεως, υπό την προϋπόθεση πάντως ότι τα ληφθέντα μέτρα, αφενός, δεν στερούν ασκόπως από τους χρήστες του διαδικτύου τη δυνατότητα σύννομης προσβάσεως σε διαθέσιμες πληροφορίες και, αφετέρου, έχουν ως αποτέλεσμα να παρακωλύουν ή, τουλάχιστον, να δυσχεραίνουν τη μη εγκεκριμένη πρόσβαση σε προστατευόμενα αντικείμενα ή αποθαρρύνουν σοβαρώς την πρόσβαση των χρηστών του διαδικτύου, οι οποίοι χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του αποδέκτη της διατάξεως αυτής, στα εν λόγω αντικείμενα τα οποία τέθηκαν στη διάθεσή τους κατά παράβαση του θεμελιώδους αυτού δικαιώματος, όπερ απόκειται στις εθνικές αρχές και στα εθνικά δικαστήρια να εξακριβώσουν.

(¹) EE C 303 της 6.10.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 — Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά National Lottery Commission

(Υπόθεση C-530/12 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 52, παράγραφος 2, στοιχείο γ' — Αίτηση κήρυξης ακυρότητας στηριζόμενη σε προγενέστερο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας δυνάμει εθνικού δικαίου — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου από το ΓΕΕΑ — Εξουσίες του δικαστή της Ένωσης)

(2014/C 151/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: P. Bullock και F. Mattina)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: National Lottery Commission (εκπρόσωποι: R. Cardas, Advocate, B. Brandreth, Barrister)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2012, T-404/10, National Lottery Commission κατά ΓΕΕΑ, με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση R 1028/2009-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 9ης Ιουνίου 2010, περί απόρριψης της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της απόφασης του τμήματος ακυρώσεως με την οποία έγινε δεκτή η αίτηση της Mediatek Italia και του Giuseppe De Gregorio για κήρυξη της ακυρότητας καταχωρισμένου σήματος — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που αναπαριστά χέρι με δύο σταυρωμένα δάχτυλα και ένα χαμογελαστό πρόσωπο — Άρθρο 53, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ύπαρξη προγενέστερου δικαιώματος του δημιουργού προστατευόμενου κατά το εθνικό δίκαιο — Βάρος απόδειξης — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου από το ΓΕΕΑ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Σεπτεμβρίου 2012, T-404/10, National Lottery Commission κατά ΓΕΕΑ — Mediatek Italia και De Gregorio (Απεικόνιση χεριού).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunal d'instance d'Orléans (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LCL Le Crédit Lyonnais, SA κατά Fesih Kalhan

(Υπόθεση C-565/12) ⁽¹⁾

(Προστασία των καταναλωτών — Συμβάσεις καταναλωτικής πίστης — Οδηγία 2008/48/EK — Άρθρα 8 και 23 — Υποχρέωση του πιστωτικού φορέα να ελέγξει, πριν από τη σύναψη της συμβάσεως δανείου, την πιστοληπτική ικανότητα του δανειολήπτη — Εθνική διάταξη που επιβάλλει έρευνα σε βάση δεδομένων — Έκπτωση από το δικαίωμα εισπράξεως συμβατικών τόκων σε περίπτωση παραβάσεως της υποχρεώσεως αυτής — Αποτελεσματικός, αναλογικός και αποτρεπτικός χαρακτήρας της κυρώσεως)

(2014/C 151/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance d'Orléans

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LCL Le Crédit Lyonnais, SA κατά
Fesih Kalhan

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal d'instance d'Orléans — Ερμηνεία του άρθρου 23 της οδηγίας 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66), υπό το φως της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Υποχρέωση ελέγχου της φερεγγυότητας του δανειολήπτη βαρύνουσα τον πιστωτικό οργανισμό — Απαιτήση οι κυρώσεις, σε περίπτωση μη εκπλήρωσης της εν λόγω υποχρεώσεως του δανειοδότη, να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές — Έκπτωση από το δικαίωμα εισπράξεως τόκων εκ συμβάσεως — Επιτρέπεται η διατήρηση του ευεργετήματος του δανειοδότη να εισπράξει αυτοδικαίως καταστάντες απαιτητούς νόμιμους τόκους με προσαυξημένο νόμιμο επιτόκιο

Διατακτικό

Το άρθρο 23 της οδηγίας 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή εθνικού συστήματος κυρώσεων δυνάμει του οποίου, σε περίπτωση παραβάσεως από τον πιστωτικό φορέα της υποχρεώσεώς του να εκτιμήσει, πριν από τη σύναψη της συμβάσεως δανείου, την πιστοληπτική ικανότητα του δανειολήπτη διενεργώντας έρευνα στην οικεία βάση δεδομένων, ο πιστωτικός φορέας εκπίπτει από το δικαίωμά του να εισπράξει συμβατικούς τόκους, αλλά δικαιούται αυτοδικαίως νόμιμους τόκους, απαιτητούς από την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως που υποχρεώνει τον δανειολήπτη στην καταβολή του υπολοίπου των οφειλομένων, οι οποίοι προσαυξάνονται κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες εάν, κατά την εκπνοή της προθεσμίας των δύο μηνών από την έκδοση της αποφάσεως, ο δανειολήπτης δεν έχει εξοφλήσει το χρέος του, όταν το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι, σε περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην οποία το υπόλοιπο του οφειλόμενου ποσού του δανείου καθίσταται άμεσα απαιτητό λόγω αδυναμίας πληρωμής του δανειολήπτη, τα ποσά που ενδέχεται να εισπράξει ο πιστωτικός φορέας κατόπιν της εφαρμογής της κυρώσεως της εκπτώσεως από το δικαίωμα εισπράξεως τόκων δεν είναι κατά πολύ μικρότερα από εκείνα που θα εισέπραττε αν είχε τηρήσει την υποχρέωσή του ελέγχου της πιστοληπτικής ικανότητας του δανειολήπτη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 38 της 9.2.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 — Ballast Nedam NV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-612/12 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Ολλανδική αγορά της πίσσας οδοποιίας — Καθορισμός της μικτής τιμής πωλήσεως της πίσσας οδοποιίας — Καθορισμός εκπτώσεως για τους κατασκευαστές έργων οδοποιίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 27 — Δικαιώματα άμυνας — Μείωση του προστίμου)

(2014/C 151/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Ballast Nedam NV (εκπρόσωποι: A. Bosman και E. Oude Elferink, advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Ronkes Agerbeek και P. Van Nuffel, επικουρούμενοι από τον F. Tuyschaever, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-361/06, Ballast Nedam NV κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή με αντικείμενο, κυρίως, την ακύρωση της απόφασης C(2006) 4090 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 (ΕΚ) [υπόθεση COMP/F/38.456 — Πίσσα (Κάτω Χώρες)], στο μέτρο που αφορά την αναιρεσίμουσα και, επικουρικώς, αφενός, τη μερική ακύρωση της ίδιας απόφασης καθόσον με αυτήν καθορίζεται η διάρκεια της παραβάσεως ως προς την αναιρεσίμουσα και, αφετέρου, τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση Ballast Nedam κατά Επιτροπής (T-361/06), κατά το μέρος που απορρίπτεται ο λόγος ακυρώσεως που είχε προβάλει η Ballast Nedam NV σχετικά με παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [81 ΕΚ] και [82 ΕΚ], και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας κατά τη διοικητική διαδικασία, η οποία κατέληξε στην έκδοση της απόφασης C(2006) 4090 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου [81 ΕΚ] [υπόθεση COMP/F/38.456 — Πίσσα (Κάτω Χώρες)].
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 1, στοιχείο α', της απόφασης C(2006) 4090 τελικό όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ στην οποία υπέπεσε η Ballast Nedam NV κατά το διάστημα μεταξύ 21ης Ιουνίου 1996 και 30ής Σεπτεμβρίου 2000.
- 3) Ακυρώνει το άρθρο 2, στοιχείο α', της απόφασης C(2006) 4090 τελικό, κατά το μέρος που το οφειλόμενο από την Ballast Nedam NV πρόστιμο ορίζεται σε 4,65 εκατομμύρια ευρώ.
- 4) Το πρόστιμο για την καταβολή του οποίου ευθύνεται εις ολόκληρον η Ballast Nedam NV, κατά το άρθρο 2, στοιχείο α', της απόφασης C(2006) 4090 τελικό, ορίζεται σε 3,45 εκατομμύρια ευρώ.
- 5) Η Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων της αναιρετικής δίκης.
- 6) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του όσον αφορά την πρωτοβάθμια δίκη.

(¹) EE C 71 της 9.3.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH κατά Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

(Υπόθεση C-17/13) (¹)

[Θαλάσσιες μεταφορές — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 — Έννοια των θαλάσσιων ενδομεταφορών-καμποτάζ — Υπηρεσίες κρουαζιερών — Κρουαζιέρα διά μέσου της λιμνοθάλασσας της Βενετίας, των ιταλικών χωρικών υδάτων και του ποταμού Πάδου — Επιβίβαση και αποβίβαση στον ίδιο λιμένα]

(2014/C 151/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH κατά

Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Stato (Ιταλία) — Ερμηνεία του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ) (ΕΕ L 364, σ. 7) — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του όρου «θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ» — Κρουαζιέρες — Επιβίβαση και αποβίβαση των επιβατών στον ίδιο λιμένα, κατόπιν κατάπλου και ολιγόχρονης παραμονής σε άλλους λιμένες

Διατακτικό

Υπηρεσία θαλάσσιας μεταφοράς που συνίσταται σε κρουαζιέρα η οποία αρχίζει και ολοκληρώνεται, με τους ίδιους επιβάτες, στον ίδιο λιμένα του κράτους μέλους εντός του οποίου πραγματοποιείται εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ).

(¹) ΕΕ C 86 της 23.3.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Cour administrative d'appel de Versailles (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Le Rayon d'Or SARL κατά Ministre de l'Économie et des Finances

(Υπόθεση C-151/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Πεδίο εφαρμογής — Καθορισμός της βάσεως επιβολής του φόρου — Έννοια της «επιδοτήσεως που συνδέεται άμεσα με την τιμή» — Καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού από το εθνικό ταμείο ασφαλίσεως υγείας στους ξενώνες μη αυτοεξυπηρετούμενων ηλικιωμένων ατόμων)

(2014/C 151/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Versailles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Le Rayon d'Or SARL κατά

Ministre de l'Économie et des Finances

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour administrative d'appel de Versailles — Ερμηνεία του άρθρου 11, μέρος Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/338/ΕΟΚ: έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), όπως αναδιατυπώθηκε με το άρθρο 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Πεδίο εφαρμογής του ΦΠΑ — Επιδότηση η οποία συνδέεται άμεσα με την τιμή των υπηρεσιών περιθάλψεως — Υπαγωγή στο πεδίο εφαρμογής του ΦΠΑ του «επιδόματος περιθάλψεως» το οποίο καταβάλλεται από τα ταμεία ασφαλίσεως υγείας στους ξενώνες μη αυτοεξυπηρετούμενων ηλικιωμένων ατόμων

Διατακτικό

Το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/338/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, καθώς και το άρθρο 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι η καταβολή ενός κατ' αποκοπήν ποσού όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη «κατ' αποκοπήν επίδομα περιθάλψεως» αποτελεί την αντιπαροχή για τις υπηρεσίες περιθάλψεως που παρέχονται εξ επαχθούς αιτίας από έναν ξενώνα μη αυτοεξυπηρετούμενων ηλικιωμένων ατόμων [établissement d'hébergement pour personnes âgées dépendantes] προς όφελος των ενοίκων του και, επομένως, υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του φόρου προστιθέμενης αξίας.

(¹) ΕΕ C 171 της 15.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Emiliano Torralbo Marcos κατά Korota SA

(Υπόθεση C-265/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα για παροχή αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Δικαστικό τέλος στην περίπτωση ασκήσεως εφέσεως επί εργατικών διαφορών — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Δεν χωρεί — Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2014/C 151/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Emiliano Torralbo Marcos κατά

Korota SA

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Social de Terrassa — Ερμηνεία του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2000, C 364, σ. 1) και της οδηγίας 2008/94/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 283, σ. 36) — Δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία — Εθνική νομοθεσία εξαρτώσα την άσκηση ένδικης προσφυγής από την καταβολή του δικαστικού τέλους — Εξουσίες του επιλαμβανομένου εθνικού δικαστηρίου — Εφαρμογή στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής — Αφερεγγυότητα των εργοδοτών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αναρμόδιο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα που υποβλήθηκαν από το Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Ισπανία).

⁽¹⁾ ΕΕ C 207 της 20.7.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ayuntamiento de Benferri κατά Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Υπόθεση C-300/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Κατασκευή εναέριων γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας — Επέκταση υποσταθμού ηλεκτρικής ενέργειας — Παράλειψη εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου)

(2014/C 151/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ayuntamiento de Benferri κατά

Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Ερμηνεία των παραρτημάτων I, σημείο 20, και II, σημείο 3, στοιχείο β', της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ (ΕΕ L 73, σ. 5) — Κατασκευή εναέριων αγωγών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας με τάση 220 kV και άνω και μήκος άνω των 15 km — Έννοια — Επέκταση υποσταθμού ηλεκτρικού ρεύματος, ανεξαρτήτως του υφιστάμενου εναέριου αγωγού μεταφοράς — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει ως υποχρεωτική την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για το έργο αυτό

Διατακτικό

Οι διατάξεις του παραρτήματος I, σημείο 20, και του παραρτήματος II, σημείο 3, στοιχείο β', της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, έχουν την έννοια ότι έργο όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο αφορά μόνο την επέκταση υποσταθμού μετασχηματισμού ηλεκτρικής τάσης, δεν συγκαταλέγεται, αυτό καθαυτό, στα έργα που αποτελούν αντικείμενο των διατάξεων αυτών, εκτός εάν η επέκταση αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο της κατασκευής εναέριων γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.

(¹) ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Landesgericht Bozen (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer κατά Katerina Pokorná

(Υπόθεση C-322/13) (¹)

(Ιθαγένεια της Ένωσης — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Εφαρμοστέο σε αστική δίκη γλωσσικό καθεστώς)

(2014/C 151/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Bozen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ulrike Elfriede Grauel Rüffer κατά

Katerina Pokorná

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen — Ερμηνεία των άρθρων 18 και 21 ΣΛΕΕ — Απαγόρευση διακρίσεων και ιθαγένεια της Ένωσης — Εφαρμοστέο σε αστική δίκη γλωσσικό καθεστώς — Παρέκκλιση υπέρ των πολιτών του οικείου κράτους μέλους — Επέκταση αυτής της παρεκκλίσεως επί των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ευρίσκονται υπό τις αυτές συνθήκες με τους πολίτες του οικείου κράτους μέλους

Διατακτικό

Τα άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία παρέχει το δικαίωμα χρήσεως γλώσσας άλλης από την επίσημη στις αστικές υποθέσεις των οποίων επιλαμβάνονται τα δικαστήρια κράτους μέλους, τα οποία εδρεύουν σε συγκεκριμένη διοικητική περιφέρεια του κράτους αυτού, μόνον στους πολίτες του που κατοικούν εντός της συγκεκριμένης περιφέρειας.

(¹) ΕΕ C 226 της 3.8.2013.

Αναίρεση που άσκησαν 7 Φεβρουαρίου 2014 οι Sven A. Von Storch κ.λπ. κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 10 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-492/12, Sven A. Von Storch κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-64/14 P)

(2014/C 151/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείοντες: Sven A. Von Storch κ.λπ. (εκπρόσωποι: M. C. Kerber, B. von Storch, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα των ανααιρεσιόντων

Οι ανααιρεσείοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 10 Δεκεμβρίου 2013 επί της υποθέσεως T-492/12,
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που είχαν προβάλει οι ανααιρεσείοντες με την ασηκθείσα στις 11 Νοεμβρίου 2012 προσφυγή τους, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (στο εξής: ΕΚΤ) στα δικαστικά έξοδα, δυνάμει του άρθρου 122, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι η διάταξη την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 10 Δεκεμβρίου 2013 επί της υποθέσεως T-492/12 ενέχει πλάνη περί το δίκαιο και πρέπει να ανατραπεί για τους εξής λόγους:

1. Στον βαθμό που, αφενός, οι αποφάσεις της ΕΚΤ της 6ης Σεπτεμβρίου 2012 σχετικά με ορισμένα τεχνικά χαρακτηριστικά των Οριστικών Νομισματικών Συναλλαγών του Ευρωσυστήματος στη δευτερογενή αγορά κρατικών ομολόγων και, αφετέρου, η απόφαση της ίδιας ημέρας για λήψη πρόσθετων μέτρων ώστε να υπάρχουν διαθέσιμες ασφάλειες για τους αντισυμβαλλομένους προκειμένου να εξακολουθήσουν να έχουν πρόσβαση σε φορείς του Ευρωσυστήματος οι οποίοι παρέχουν ρευστότητα, καθώς και
 - επικουρικώς, η κατευθυντήρια γραμμή 2012/641/ΕΕ της ΕΚΤ, της 10ης Οκτωβρίου 2012, που τροποποιεί την κατευθυντήρια γραμμή ΕΚΤ/2012/18 σχετικά με συμπληρωματικά προσωρινά μέτρα όσον αφορά τις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης του Ευρωσυστήματος και την καταλληλότητα των ασφαλειών (ΕΚΤ/2012/23) ⁽¹⁾, παράγουν έννομα αποτελέσματα, μπορεί να ασηκθεί παραδεκτώς προσφυγή κατά των πράξεων αυτών. Κατά πάγια νομολογία σχετικά με το άρθρο 19 ΣΛΕΕ, το ζήτημα αν μια πράξη παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα εκτιμάται με γνώμονα τον σκοπό της οικείας πράξεως.
2. Οι προσβαλλόμενες πράξεις αφορούσαν, όπως προκύπτει από το κείμενό τους, άμεσα και ατομικά τους ανααιρεσείοντες, έστω και αν δεν απευθύνονταν σε αυτούς.
3. Η διάταξη της 10ης Οκτωβρίου 2013 ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε το επιχείρημα της ΕΚΤ ότι οι επίμαχες πράξεις ουδέν αποτέλεσμα είχαν επί της νομικής θέσεως των πολιτών. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε επίσης υπόψη ότι οι πράξεις αυτές είχαν συνέπειες, και μάλιστα σοβαρές, για τις αγορές τίτλων, ιδίως δε κρατικών ομολόγων, όπως ακριβώς επιδίωκε η ΕΚΤ όταν τις εξέδωσε.
4. Η διάταξη της 10ης Οκτωβρίου 2013 ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι νυν ανααιρεσείοντες θα είχαν ενεργητική νομιμοποίηση μόνο σε περίπτωση πραγματικής παρεμβάσεως της ΕΚΤ, δηλαδή μόνον εφόσον διενεργούνταν στη συνέχεια συγκεκριμένες πράξεις, τις οποίες οι νυν ανααιρεσείοντες δεν γνώριζαν, ανεξαρτήτως της αδυναμίας να επιδιωχθεί και να επιτευχθεί στην πράξη η ακύρωση των σχετικών πράξεων αγοράς τίτλων.
5. Η διάταξη της 10ης Οκτωβρίου 2013 ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα των νυν ανααιρεσιόντων σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, όπως αυτό κατοχυρώνεται τόσο στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950. Συγκεκριμένα, η δυνατότητα παρεμπόδισης ελέγχου της νομιμότητας βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, για την οποία έκανε λόγο το Γενικό Δικαστήριο, δεν έχει σε καμία περίπτωση τα ίδια έννομα αποτελέσματα με την άσκηση προσφυγής δυνάμει του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ 2012 L 284, σ. 14.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Braşov (Ρουμανία) στις 12 Φεβρουαρίου 2014 — Mihai Manea κατά Instituția Prefectului — județul Braşov — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

(Υπόθεση C-76/14)

(2014/C 151/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Braşov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Mihai Manea

Καθού: Instituția Prefectului — județul Braşov — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του νόμου 9/2012 και του σκοπού του φόρου τον οποίο προβλέπει ο εν λόγω νόμος, πρέπει το άρθρο 110 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στη θέσπιση από κράτος μέλος της Ένωσης φόρου ρυπογόνων εκπομπών επιβαλλόμενου σε όλα τα αλλοδαπά αυτοκίνητα οχήματα κατά την ταξινόμησή τους στο εν λόγω κράτος, καθώς και κατά τη μεταβίβαση του δικαιώματος κυριότητας επί των ημεδαπών αυτοκινήτων οχημάτων, εκτός εάν έχει ήδη καταβληθεί ο εν λόγω ή άλλος ανάλογος φόρος;
- 2) Λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του νόμου 9/2012 και του σκοπού του φόρου τον οποίο προβλέπει ο εν λόγω νόμος, πρέπει το άρθρο 110 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στη θέσπιση από κράτος μέλος της Ένωσης φόρου ρυπογόνων εκπομπών επιβαλλόμενου σε όλα τα αλλοδαπά αυτοκίνητα οχήματα κατά την ταξινόμησή τους στο εν λόγω κράτος και ο οποίος, στην περίπτωση των ημεδαπών αυτοκινήτων οχημάτων, οφείλεται μόνο κατά τη μεταβίβαση της κυριότητας του οχήματος, με συνέπεια το αλλοδαπό όχημα να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί χωρίς καταβολή του φόρου, ενώ το ημεδαπό όχημα μπορεί να χρησιμοποιείται για απεριόριστο χρονικό διάστημα χωρίς καταβολή του φόρου μέχρι τον χρόνο μεταβίβασής της κυριότητας επί του οχήματος, εφόσον μεταβιβαστεί;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England και Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Φεβρουαρίου 2014 — Union of Shop, Distributive και Allied Workers (USDAW), B. Wilson κατά WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation και Skills

(Υπόθεση C-80/14)

(2014/C 151/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England και Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Union of Shop, Distributive και Allied Workers (USDAW), B. Wilson

Εναγόμενοι: WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation και Skills

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Αναφέρεται η φράση «τουλάχιστον σε 20» στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση ii της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία), στον αριθμό των απολύσεων σε όλες τις επιχειρήσεις του εργοδότη, στις οποίες πραγματοποιούνται απολύσεις σε διάστημα 90 ημερών, ή αναφέρεται στον αριθμό των απολύσεων σε κάθε μεμονωμένη επιχείρηση;

- β) Εάν το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση ii, αναφέρεται στον αριθμό των απολύσεων σε κάθε επιχείρηση χωριστά, ποια η σημασία του όρου «επιχείρηση»; Ειδικότερα, καλύπτει ο όρος «επιχείρηση» το σύνολο της οικείας επιχειρηματικής δραστηριότητας της λιανικής πώλησας, η οποία νοείται ως ενιαία οικονομική και επιχειρηματική μονάδα, ή το μέρος αυτής στο οποίο σχεδιάζονται απολύσεις, ή καλύπτει μόνο την επιχειρηματική μονάδα στην οποία είναι τοποθετημένος ο εργαζόμενος για να ασκεί τα καθήκοντά του, όπως είναι ένα μεμονωμένο κατάστημα;
- 2) Εάν εργαζόμενος προβάλει αξίωση καταβολής αποζημιώσεως προστασίας κατά ιδιώτη εργοδότη, μπορεί το κράτος μέλος να επικαλεστεί ότι δεν απορρέουν από την οδηγία δικαιώματα που μπορούν να προβληθούν απευθείας έναντι του εργοδότη, σε περίπτωση που:
- (i) ο ιδιώτης εργοδότης θα ήταν υποχρεωμένος, εφόσον το κράτος μέλος έχει εφαρμόσει ορθά την οδηγία, να καταβάλει αποζημίωση προστασίας στον εργαζόμενο, λόγω μη τηρήσεως της επιβαλλόμενης από την οδηγία υποχρεώσεως διαβουλεύσεως;
- (ii) ο εργοδότης δεν καταβάλει, λόγω αφερεγγυότητας, την αποζημίωση προστασίας που έχει επιδικαστεί στον εργαζόμενο και υποβληθεί σχετικό αίτημα στο κράτος μέλος, οπότε το κράτος μέλος θα ήταν υποχρεωμένο, βάσει της εθνικής νομοθεσίας με την οποία εφαρμόζεται η οδηγία 2008/94/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη⁽²⁾, να καταβάλει την εν λόγω αποζημίωση στον εργαζόμενο, με την επιφύλαξη των περιορισμών που απορρέουν από το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής όσον αφορά τον οργανισμό εγγύησης του συγκεκριμένου κράτους μέλους;

⁽¹⁾ EE L 225, σ. 16.

⁽²⁾ EE L 283, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 18 Φεβρουαρίου 2014 — KPN BV κατά Autoriteit Consument en Markt (ACM), παρεμβαίνοντες: UPC Nederland BV κ.λπ.

(Υπόθεση C-85/14)

(2014/C 151/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: KPN BV

Καθής: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Παρεμβαίνοντες: UPC Nederland BV κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπει το άρθρο 28 της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας⁽¹⁾ την επιβολή ρυθμίσεως σχετικά με τις τιμές, χωρίς να έχει προκύψει από ανάλυση της αγοράς ότι επιχειρηματίας διαθέτει σημαντική ισχύ στην αγορά σχετικά με τη ρυθμιζόμενη υπηρεσία, ενώ η διασυνοριακή συνδεσιμότητα με μη γεωγραφικούς τηλεφωνικούς αριθμούς είναι τεχνικώς εφικτή και το μόνο εμπόδιο για την πρόσβαση στους αριθμούς αυτούς οφείλεται στην επιβολή τιμών με τις οποίες η κλήση προς μη γεωγραφικό αριθμό καθίσταται ακριβότερη από την κλήση προς γεωγραφικό αριθμό;
- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, για το College ανακύπτουν τα ακόλουθα δύο ερωτήματα:
- α) Ισχύει η αρμοδιότητα επιβολής ρυθμίσεως σχετικά με τις τιμές επίσης όταν η επίδραση των υψηλότερων τιμών στον όγκο των κλήσεων προς μη γεωγραφικούς αριθμούς είναι περιορισμένη;

- β) Σε ποιο μέτρο εξακολουθεί ο εθνικός δικαστής να έχει περιθώριο να κρίνει αν ένα βάσει του άρθρου 28 της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας αναγκαίο μέτρο σχετικά με τις τιμές δεν είναι υπερβολικά επαχθές για το φορέα διαβίβασης, λαμβανομένων υπόψη των επιδιωκόμενων με αυτό σκοπών;
- 3) Αφήνει το άρθρο 28, παράγραφος 1, της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας ανοικτή τη δυνατότητα να ληφθούν τα αναφερόμενα στη διάταξη αυτή μέτρα από αρχή άλλη από την εθνική κανονιστική αρχή, η οποία ασκεί την αρμοδιότητα που ορίζεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας για την πρόσβαση ⁽²⁾, και να είναι η εν λόγω αρχή αρμόδια μόνο για την εφαρμογή τους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σ. 51).

⁽²⁾ Οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (ΕΕ L 108, σ. 7).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Ισπανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2014 — Banco Grupo Cajatres S.A. κατά María Mercedes Manjón Pinilla και κοινωνίας συγκληρονόμων του Miguel Ángel Viana Gordejuela

(Υπόθεση C-90/14)

(2014/C 151/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Banco Grupo Cajatres S.A.

Καθών η αίτηση: María Mercedes Manjón Pinilla και κοινωνία συγκληρονόμων του Miguel Ángel Viana Gordejuela

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ σε κανόνα όπως είναι η δεύτερη μεταβατική διάταξη του νόμου 1/2013, της 14ης Μαΐου 2013, που προβλέπει σε κάθε περίπτωση μείωση του επιτοκίου υπερημερίας, ανεξαρτήτως του αν η ρήτρα περί τόκων υπερημερίας ήταν αρχικώς άκυρη ως καταχρηστική;
- 2) Αντιτίθενται τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 4, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 σε εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως το άρθρο 114 του νόμου περί υποθηκών, που παρέχει στον εθνικό δικαστή, προκειμένου να εκτιμήσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας ρήτρας που καθορίζει τους τόκους υπερημερίας, τη δυνατότητα να ελέγξει μόνο αν το συνολολογηθέν επιτόκιο υπερβαίνει το τριπλάσιο του νομίμου επιτοκίου και όχι άλλες περιστάσεις;
- 3) Αντιτίθενται τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 4, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 σε εθνική νομοθετική ρύθμιση όπως το άρθρο 693 LEC, που επιτρέπει πρόωρα η εξόφληση ολόκληρου του δανείου λόγω μη καταβολής τριών μηνιαίων δόσεων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη άλλοι παράγοντες όπως είναι η διάρκεια ή το ύψος του δανείου ή οποιοδήποτε άλλοι συντρέχοντες σχετικοί λόγοι και που επιπλέον εξαρτά τη δυνατότητα να αποτραπούν τα αποτελέσματα της εν λόγω καταγγελίας του δανείου από την πρόθεση του δανειστή, πλην της περιπτώσεως υποθηκών που βαρύνουν την κύρια κατοικία του οφειλέτη του ενυπόθηκου δανείου;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το τρίτο τμήμα της Audiencia Provincial de Navarra (Ισπανία) στις 26 Φεβρουαρίου 2014 — Miguel Ángel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria κατά Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Υπόθεση C-93/14)

(2014/C 151/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Navarra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Miguel Ángel Zurbano Belaza και Antonia Artieda Soria

Εφεσίβλητη: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Τυγχάνει εφαρμογής η οδηγία 1993/13 ⁽¹⁾ για τον σκοπό της εξετάσεως των ρητρών ενυπόθηκου δανείου συναφθέντος το 1986, σε περίπτωση ασκήσεως ενοχικής αγωγής από τράπεζα το 2009, με την οποία η τράπεζα ζητεί την καταβολή του ποσού που θεωρεί ότι της οφείλουν οι πελάτες της μετά τον εκπλειστηριασμό των υποθηκευμένων ακινήτων, λαμβάνοντας υπόψη ότι τόσο ο τρίτος πλειστηριασμός (19 Ιουλίου 1993), όσο και οι αποφάσεις του δικαστηρίου με τις οποίες εγκρίθηκε ο υπολογισμός των τόκων (3 Ιουλίου 2000) και τελεσίδικα η κατακύρωση των εκπλειστηριασθέντων ακινήτων (18 Ιουλίου 2000) είναι μεταγενέστεροι της δημοσιεύσεως της προαναφερθείσας οδηγίας;
- 2) Οφείλει το εθνικό δικαστήριο να ερμηνεύσει το άρθρο 10 του νόμου 26/1984 υπό το πρίσμα της οδηγίας 1993/13, σε περίπτωση ασκήσεως ενοχικής αγωγής από τράπεζα το 2009, με την οποία η τράπεζα ζητεί την καταβολή του ποσού που θεωρεί ότι της οφείλουν οι πελάτες της μετά τον εκπλειστηριασμό των υποθηκευμένων ακινήτων, λαμβάνοντας υπόψη ότι τόσο ο τρίτος πλειστηριασμός (19 Ιουλίου 1993), όσο και οι αποφάσεις του δικαστηρίου με τις οποίες εγκρίθηκε ο υπολογισμός των τόκων (3 Ιουλίου 2000) και τελεσίδικα η κατακύρωση των εκπλειστηριασθέντων ακινήτων (18 Ιουλίου 2000) είναι μεταγενέστεροι της δημοσιεύσεως της προαναφερθείσας οδηγίας;
- 3) Επηρεάζει ο αναγκαστικός χαρακτήρας του κανόνα 12 του άρθρου 131 του νόμου περί υποθηκών, για τους σκοπούς της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 1993/13, μόνον τον τρόπο διεξαγωγής του τρίτου πλειστηριασμού, όταν ο ενυπόθηκος δανειστής ασκεί την εμπράγματη αγωγή, χωρίς να εμποδίζει το εθνικό δικαστήριο να εξετάσει, όταν ο ενυπόθηκος δανειστής ασκεί μεταγενέστερα την ενοχική αγωγή, κατά πόσον ο τρόπος υπολογισμού του ζητούμενου ποσού είναι σύμφωνος με την κοινοτική νομοθεσία;
- 4) Αντίκειται στην κοινοτική νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών (άρθρα 3 και 5 της οδηγίας 1993/13) η άσκηση από την τράπεζα ενοχικής αγωγής κατά των πελατών της, μετά τον εκπλειστηριασμό των υποθηκευμένων ακινήτων και την κατακύρωση αυτών σε «απαράδεκτα χαμηλό» ποσό στην τράπεζα, εφόσον για τον καθορισμό του ποσού της ζητούμενης οφειλής λαμβάνεται υπόψη το εν λόγω «απαράδεκτα χαμηλό» ποσό που προσέφερε τότε η τράπεζα έναντι των εκπλειστηριασθέντων ακινήτων;
- 5) Αντίκειται στη γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ή μη συνεκτίμηση των νομοθετικών μεταρρυθμίσεων που επέφεραν οι νόμοι 1/2000 και 4/2011, εάν η τράπεζα ασκήσει ενοχική αγωγή το 2009, ζητώντας την καταβολή του ποσού που θεωρεί ότι της οφείλουν οι πελάτες της μετά τον εκπλειστηριασμό των υποθηκευμένων ακινήτων, τα οποία κατακυρώθηκαν σε αυτήν σε «απαράδεκτα χαμηλή» τιμή;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Ισπανία) στις 11 Μαρτίου de 2014 — Grima Janet Nisttauz Poclava κατά Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

(Υπόθεση C-117/14)

(2014/C 151/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Grima Janet Nisttauz Poclava

Εναγομένη: Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντίκειται στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο θεμελιώδες δικαίωμα που κατοχυρώνει το άρθρο 30 του [Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης] ⁽¹⁾ η εθνική ρύθμιση που προβλέπει, στην περίπτωση συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου για τη στήριξη της επιχειρηματικότητας, δοκιμαστική περίοδο ενός έτους κατά τη διάρκεια της οποίας επιτρέπεται η άνευ όρων απόλυση;
- 2) Θίγει τους σκοπούς και τις ρυθμίσεις της οδηγίας 1999/70/EK ⁽²⁾, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP —ρήτρες 1 και 3—, η δοκιμαστική περίοδος ενός έτους που προβλέπεται στην περίπτωση συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου για τη στήριξη της επιχειρηματικότητας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 175, σ. 43.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad- Varna (Βουλγαρία) στις 14 Μαρτίου 2014 — Itales OOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Υπόθεση C-123/14)

(2014/C 151/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Itales OOD

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει την έννοια το άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ότι όταν πωλούνται αγαθά σε τρίτον γεννάται δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου επί των εισροών κατά την αγορά τους ακόμη και αν δεν αποδεικνύεται ότι ο προηγούμενος προμηθευτής είχε στην κατοχή του αγαθά αυτού του είδους;

- 2) Συνάδει προς την οδηγία και τη νομολογιακή ερμηνεία της διοικητική πρακτική, όπως αυτή της Natsionalna agentsia po prihodite [Εθνικής Υπηρεσίας Δημοσίων Εσόδων της Βουλγαρίας], κατά την οποία αποκλείεται σε υποκείμενο στον ΦΠΑ κατά την έννοια του Zakon za danak varhu dobavenata stoynost [βουλγαρικού νόμου περί ΦΠΑ] η άσκηση του δικαιώματος εκπτώσεως του φόρου επί των εισροών λόγω απουσίας στοιχείων που να αποδεικνύουν την προέλευση των αγαθών, χωρίς να δηλώνεται υποψία συμμετοχής σε απάτη με σκοπό τη φοροδιαφυγή και/ή να προβάλλονται αντικειμενικά στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να διαπιστωθεί ότι ο υποκείμενος στον φόρο είχε ή όφειλε να έχει γνώση του γεγονότος ότι η πράξη της οποίας γίνεται επίκληση προκειμένου να θεμελιωθεί το δικαίωμα προς έκπτωση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο απάτης με σκοπό τη φοροδιαφυγή;

(¹) EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Nürnberg (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2014 — Ποινική δίκη κατά Zoran Spasic

(Υπόθεση C-129/14)

(2014/C 151/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Nürnberg (Γερμανία).

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Zoran Spasic

Έτερος διάδικος: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει το άρθρο 54 της Συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν (¹) με το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι εξαρτά την απαγόρευση διπλής διώξεως από την προϋπόθεση ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή πρέπει να έχει ήδη εκτιθεί ή να εκτίεται ή να μην μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλομένου μέρους που επέβαλε την καταδίκη;
- 2) Πληρούται η εν λόγω προϋπόθεση του άρθρου 54 της Συμβάσεως εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν ακόμη και όταν έχει εκτελεσθεί μόνον ένα τμήμα (εν προκειμένω: χρηματική ποινή) της ποινής η οποία επιβλήθηκε εντός του οικείου συμβαλλομένου μέρους και αποτελείται από δύο ανεξάρτητα τμήματα (εν προκειμένω: στερητική της ελευθερίας ποινή και χρηματική ποινή);

(¹) EE 2000, L 239, σ. 19.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2014 — Saint-Gobain Glass France κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υποθέσεις T-56/09 και T-73/09) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά υαλοπινάκων αυτοκινήτων — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Συμφωνίες περί κατανομής των αγορών και ανταλλαγές εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Πρόστιμα — Αναδρομική εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Αξία των πωλήσεων — Υποτροπή — Επιπλέον ποσό — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Ανώτατο δυνατό ύψος του προστίμου — Ενοποιημένος κύκλος εργασιών του ομίλου)

(2014/C 151/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Saint-Gobain Glass France SA (Courbevoie, Γαλλία), Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Ααχέν, Γερμανία), Saint-Gobain Sekurit France SAS (Thourotte, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικά B. van de Walle de Ghelcke, B. Meyring, E. Venot και M. Guillaumond, στη συνέχεια B. Van de Walle de Ghelcke, B. Meyring και E. Venot, δικηγόροι) (υπόθεση T-56/09) και Compagnie de Saint-Gobain SA (Courbevoie) (εκπρόσωποι: P. Hubert και E. Durand, δικηγόροι) (υπόθεση T 73/09)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer και N. von Lingen, στη συνέχεια A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer και F. Ronkes Agerbeek)

Παραμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Karlsson και F. Florindo Gijón)

Αντικείμενο

Αιτήματα ακυρώσεως της αποφάσεως C (2008) 6815 τελικό της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/39.125 — Υαλοπίνακες αυτοκινήτων), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2009)863 τελικό, της 11ης Φεβρουαρίου 2009, και με την απόφαση C (2013) 1118 τελικό, της 28ης Φεβρουαρίου 2013, καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες, καθώς και, επικουρικό, αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 2 της αποφάσεως αυτής καθό μέτρο επιβάλλει πρόστιμο στις προσφεύγουσες και, έτι επικουρικότερον, αιτήματα για μείωση του ύψους του εν λόγω προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-56/09 και T-73/09 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε από κοινού και εις ολόκληρον στις Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Sekurit France SAS και στην Compagnie de Saint-Gobain SA, με το άρθρο 2, στοιχείο β', της αποφάσεως C (2008) 6815 τελικό της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/39.125 — Υαλοπίνακες αυτοκινήτων), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση C (2009) 863 τελικό, της 11ης Φεβρουαρίου 2009, και με την απόφαση C (2013) 1118 τελικό, της 28ης Φεβρουαρίου 2013, καθορίζεται σε 715 εκατομμύρια ευρώ.
- 3) Απορρίπτει τις προσφυγές κατά τα λοιπά.
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, με εξαίρεση το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα δικαστικά έξοδα του οποίου φέρουν οι Saint-Gobain Glass France, Saint-Gobain Sekurit Deutschland και Saint-Gobain Sekurit France.

⁽¹⁾ ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 2014 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-117/10) ⁽¹⁾**

[ΕΤΠΑ — Μείωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα 2000-2006 για την περιοχή της Puglia (Ιταλία) εντασσόμενο στον στόχο 1 — Σοβαρές ελλείψεις των συστημάτων διαχείρισεως ή ελέγχου δυνάμενες να οδηγήσουν σε συστηματικές παρατυπίες — Αρχή της εταιρικής σχέσης — Αναλογικότητα — Άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 — Άρθρα 4, 8, 9 και 10 του κανονισμού (ΕΚ) 438/2001 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναρμοδιότητα]

(2014/C 151/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Steiblyte και D. Recchia)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2009) 10350 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως η οποία είχε χορηγηθεί στην Ιταλική Δημοκρατία κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως C (2000) 2349 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2000, περί εγκρίσεως του περιφερειακού επιχειρησιακού προγράμματος (ΠΕΠ) Puglia, για την περίοδο 2000-2006, βάσει του στόχου 1.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 148 της 5.6.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2014 — Intesa Sanpaolo κατά ΓΕΕΑ — equinet Bank (EQUITER)**(Υπόθεση T-47/12) ⁽¹⁾**

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος EQUITER — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα EQUINET — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2014/C 151/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intesa Sanpaolo SpA (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Pozzi, G. Ghisletti και F. Braga, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: equinet Bank AG (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Οκτωβρίου 2011 (υπόθεση R 2101/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των equinet Bank AG και Intesa Sanpaolo SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 6ης Οκτωβρίου 2011 (υπόθεση R 2101/2010-1).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η *Intesa Sanpaolo SpA*.

(¹) EE C 109 της 14.4.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 2014 — Ben Ali κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-133/12) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της καταστάσεως στην Τυνησία — Δέσμευση κεφαλαίων — Νομική βάση — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Καθορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Δεν υφίσταται υλική ζημία)

(2014/C 151/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. de Saint Remy, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Étienne και Σ. Κυριακοπούλου)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Έ. Cuijo και Μ. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως 2012/50/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2012, για τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 27, σ. 11), στο μέτρο που η απόφαση αυτή τον αφορά και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το παράρτημα της αποφάσεως 2011/72/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία, όπως τροποποιήθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2011/79/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2011, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2011/72, καθόσον η ισχύς του παραρτήματος αυτού παρατάθηκε με την απόφαση 2012/50/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2012, για τροποποίηση της απόφασης 2011/72, και καθόσον αναφέρει το όνομα του Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali.
- 2) Διατηρούνται τα αποτελέσματα του παραρτήματος της αποφάσεως 2011/72, όπως τροποποιήθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2011/79 και παρατάθηκε με την απόφαση 2012/50, ως προς τον Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali, έως τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως κατά της παρούσας αποφάσεως ή, αν έχει ασκηθεί ανáιρεση εντός της προθεσμίας αυτής, από της απορρίψεώς της.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, εκτός των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 165 της 9.6.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 2014 — Oracle America κατά ΓΕΕΑ — Aava Mobile (AAVA MOBILE)(Υπόθεση T-554/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος AAVA MOBILE — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα JAVA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Έλλειψη κινδύνου συσχέτισης — Σύνδεσμος μεταξύ των σημείων — Φήμη — Έλλειψη ομοιότητας των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009]

(2014/C 151/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oracle America, Inc. (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Graf και T. Heydn, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Mattina και P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Aava Mobile Oy (Oulu, Φινλανδία)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ (υπόθεση R 1205/2011-2), της 9ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Oracle America, Inc. και Aava Mobile Oy.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Oracle America, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 63 της 2.3.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2014 — Hawe Hydraulik κατά ΓΕΕΑ — HaWi Energietechnik (HAWI)(Υπόθεση T-347/13) ⁽¹⁾**(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισεως — Κατάργηση της δίκης)**

(2014/C 151/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hawe Hydraulik SE (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Württenberger και R. Kunze, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Poch)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Απριλίου 2013 (υπόθεση R 1690/2012-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Hawe Hydraulik SE και HaWi Energietechnik AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1. Καταργεί τη δίκη.
2. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του καθού.

(¹) EE C 252 της 31.8.2013.

Προσφυγή της 31ης Δεκεμβρίου 2013 — Invivo κατά OLAF**(Υπόθεση T-690/13)****(2014/C 151/26)****Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική****Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Invivo Ltd (Abinsk, Ρωσία) (εκπρόσωπος: T. Huorainen, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ελέγξει τη νομιμότητα της αδράνειας της καθής στην υπόθεση OF/2013/0902, αφότου η προσφεύγουσα την κάλεσε να ενεργήσει·
- να υποχρεώσει την καθή να ενεργήσει.

Λόγος ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο, επικαλούμενη παράλειψη ενέργειας βάσει του άρθρου 265 ΣΔΕΕ, επειδή, κατά την άποψή της, τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης θίγονται κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1073/1999 (¹), στην περίπτωση που, αφενός, η χορηγούσα την ενίσχυση εθνική αρχή λαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος των κεφαλαίων της από την Ένωση και, αφετέρου, από την πλευρά των φερόμενων ως αυτουργών της καταχρήσεως εμπλέκονται νομικά πρόσωπα από τουλάχιστον δύο κράτη μέλη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ 1999 L 136, σ. 1).

Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2014 — Schniga κατά OCVV — Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)**(Υπόθεση T-91/14)****(2014/C 151/27)****Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική****Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Schniga GmbH (Bolzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Württenberger και R. Kunze, δικηγόροι)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (OCVV)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Νέα Ζηλανδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 20 Σεπτεμβρίου 2013 απόφαση του τμήματος προσφυγών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών στην υπόθεση A 004/2007·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας: Η προσφεύγουσα

Φυτική ποικιλία επί της οποίας ζητήθηκε η χορήγηση δικαιώματος: Gala Schnitzer — Κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας υπ' αριθ. EU 18759

Απόφαση της επιτροπής του OCVV: Χορήγησε το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Έκρινε βάσιμη την προσφυγή και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 61, παράγραφος 1, στοιχείο β', 55, παράγραφος 4, 59, παράγραφος 3, και 62 του κανονισμού 2100/94 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2014 — Schniga κατά OCVV — Elaris (Gala Schnitzer)

(Υπόθεση T-92/14)

(2014/C 151/28)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schniga GmbH (Bolzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Würtenberger και R. Kunze, δικηγόροι)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (OCVV)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Elaris SNC (Angers, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 20 Σεπτεμβρίου 2013 απόφαση του τμήματος προσφυγών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών στην υπόθεση A 003/2007·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα τη χορήγηση κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας: Η προσφεύγουσα

Φυτική ποικιλία επί της οποίας ζητήθηκε η χορήγηση δικαιώματος: Gala Schnitzer — Κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας υπ' αριθ. EU 18759

Απόφαση της επιτροπής του OCVV: Χορήγησε το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Έκρινε βάσιμη την προσφυγή και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 61, παράγραφος 1, στοιχείο β', 55, παράγραφος 4, 59, παράγραφος 3, και 62 του κανονισμού 2100/94 του Συμβουλίου.

**Αναίρεση που άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2014 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που
εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση F-130/11, Verile και
Gjergji κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-104/14 P)

(2014/C 151/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall, D. Martin και G. Gattinara)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Marco Verile (Cadrezzate, Ιταλία) και Anduela Gjergji (Βρυξέλλες, Βέλγιο)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 11ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση F-130/11, Verile και Gjergji κατά Επιτροπής·
- να κρίνει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα που αφορούν την παρούσα διαδικασία·
- να καταδικάσει τους M. Verile και Mme Gjergji στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσης η αναιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της εννοίας της βλαπτικής πράξεως καθόσον το ΔΔΔ έκρινε την προσφυγή σε πρώτο βαθμό παραδεκτή, χαρακτηρίζοντας ως βλαπτική πράξη την πρόταση της Επιτροπής στους ενδιαφερόμενους περί του αριθμού των συνταξίμων ετών που θα λαμβάνονταν υπόψη στο πλαίσιο της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όσον αφορά τις σκέψεις 37 έως 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι το ΔΔΔ παρανόμως διαπίστωσε αυτεπαγγέλτως την έλλειψη νομιμότητας των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του 2011 περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Η Επιτροπή εκθέτει ότι ο λόγος αυτός δεν προβλήθηκε ρητώς από τους προσφεύγοντες πρωτοδικώς και ότι, επιπλέον, δεν συζητήθηκε κατ' αντιμωλία (όσον αφορά τις σκέψεις 72 και 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από νομική πλάνη στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ κατά την ερμηνεία του άρθρου 11 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διατάξεων περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων (όσον αφορά τις σκέψεις 74 έως 98, 106, 109 και 110 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το ΔΔΔ, εκτιμώντας ότι η έννοια «κεφάλαιο με αναγωγή» (αναλογιστικό ισοδύναμο) που χρησιμοποιείται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, του εν λόγω παραρτήματος VIII είναι διαφορετική από την έννοια «ασφαλιστικό στατιστικό ισοδύναμο» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, και ορίζεται στο άρθρο 8 του εν λόγω παραρτήματος VIII, περιορίστηκε σε μια γραμματική ερμηνεία για να καταλήξει σε συμπεράσματα ικανά να δημιουργήσουν έντονες ανισότητες στη μεταχείριση μεταξύ υπαλλήλων που ζήτησαν μεταφορά «in» και υπαλλήλων που ζήτησαν μεταφορά «out» των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η εκ μέρους του ΔΔΔ ερμηνεία είναι ασυμβίβαστη τόσο προς τις επιταγές οικονομικής ισορροπίας του συνταξιοδοτικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και προς το δικαίωμα ιδιοκτησίας των υπαλλήλων που ζητούν μεταφορά «in».
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι το ΔΔΔ υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι τα δικαιώματα των προσφευγόντων πρωτοδικώς στον τομέα της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους ήταν ήδη «πλήρως γεγενημένα» κατά τον χρόνο της ενάρεως της ισχύος των γενικών διατάξεων εκτελέσεως του 2011 επί της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, καθόσον μόνον η τελική απόφαση υπολογισμού προσδιορίζει τα σχετικά μεταφερόμενα δικαιώματα (όσον αφορά τις σκέψεις 99 έως 108 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — Cargill κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-117/14)**

(2014/C 151/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Cargill SACI (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (εκπρόσωποι: J. Bellis και R. Luff, δικηγόροι)*Καθού:* Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ L 315, σ. 2), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι υπήρχε στρέβλωση των τιμών των σπόρων σόγιας και του σογιέλαιου η οποία δικαιολογούσε την εφαρμογή του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ ⁽¹⁾.
2. Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ, όπως ερμηνεύθηκε από τα θεσμικά όργανα στην υπό κρίση υπόθεση, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί σε εισαγωγές από μέλος του ΠΟΕ, δεδομένου ότι δεν συμβιβάζεται με τη συμφωνία του ΠΟΕ για το αντνιτάμπινγκ.
3. Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατά τον προσδιορισμό της ζημίας δεν ελήφθησαν υπόψη παράγοντες οι οποίοι διαρρηγνύν τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της προβαλλόμενης ζημίας και των υποτιθέμενων εισαγωγών ντάμπινγκ, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — LDC Argentina κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-118/14)**

(2014/C 151/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* LDC Argentina (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (εκπρόσωποι: J. Bellis και R. Luff, δικηγόροι)*Καθού:* Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ L 315, σ. 2), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι υπήρχε στρέβλωση των τιμών των σπόρων σόγιας και του σογιέλαιου η οποία δικαιολογούσε την εφαρμογή του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ ⁽¹⁾.
2. Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ, όπως ερμηνεύθηκε από τα θεσμικά όργανα στην υπό κρίση υπόθεση, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί σε εισαγωγές από μέλος του ΠΟΕ, δεδομένου ότι δεν συμβιβάζεται με τη συμφωνία του ΠΟΕ για το αντνιτάμπινγκ.
3. Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατά τον προσδιορισμό της ζημίας δεν ελήφθησαν υπόψη παράγοντες οι οποίοι διαρρηγνύουν τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της προβαλλόμενης ζημίας και των υποτιθέμενων εισαγωγών ντάμπινγκ, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 18ης Φεβρουαρίου 2014 — Carbio κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-119/14)

(2014/C 151/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cámara Argentina de Biocombustibles (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (εκπρόσωποι: J. Bellis και R. Luff, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ L 315, σ. 2), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι υπήρχε στρέβλωση των τιμών των σπόρων σόγιας και του σογιέλαιου η οποία δικαιολογούσε την εφαρμογή του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντνιτάμπινγκ ⁽¹⁾.

2. Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, όπως ερμηνεύθηκε από τα θεσμικά όργανα στην υπό κρίση υπόθεση, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί σε εισαγωγές από μέλος του ΠΟΕ, δεδομένου ότι δεν συμβιβάζεται με τη συμφωνία του ΠΟΕ για το αντιντάμπινγκ.
3. Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατά τον προσδιορισμό της ζημίας δεν ελήφθησαν υπόψη παράγοντες οι οποίοι διαρρηγνύουν τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της προβαλλόμενης ζημίας και των υποτιθέμενων εισαγωγών ντάμπινγκ, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2014 — Daimler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-128/14)

(2014/C 151/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daimler AG (Στουτγάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, B. Schirmer και N. Wimmer, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 13ης Δεκεμβρίου 2013 — SG.B.5/MF/rc — sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 — GESTDEM 2013/4643,
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προσβάλλει την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή επί της επιβεβαιωτικής αίτησης της προσφεύγουσας, με την οποία η προσφεύγουσα ζήτησε να της επιτραπεί η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με διαδικασία του άρθρου 29 της οδηγίας 2007/46/ΕΚ (¹) που αφορούν την άρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας να επιτρέψει την ταξινόμηση ορισμένων οχημάτων της προσφεύγουσας.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα εξής:

1. Προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελο

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι δεν υπήρχε δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο, υπό την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαδικασία του άρθρου 29 της οδηγίας 2007/46 την αφορά άμεσα και ατομικά. Επομένως, έχει δικαίωμα πρόσβασης στον σχετικό φάκελο, διότι αυτό αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την αποτελεσματική άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος ακρόασης που έχει η προσφεύγουσα.

2. Προσβολή των δικαιωμάτων που απονέμει στην προσφεύγουσα η Σύμβαση του Århus (²)

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι συντρέχει παράβαση της Σύμβασης του Århus, σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΚ) 1367/2006 (³). Τα έγγραφα στα οποία η προσφεύγουσα ζητεί να της επιτραπεί η πρόσβαση αποτελούν περιβαλλοντικές πληροφορίες. Η απόρριψη της αίτησης της προσφεύγουσας δεν μπορεί να στηριχθεί σε λόγους προστασίας των εν εξελίξει ερευνών ούτε από νομική άποψη ούτε από την άποψη των πραγματικών περιστατικών και προσκρούει ιδίως στις επιτακτικές διατάξεις της Σύμβασης του Århus.

3. Προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στα έγγραφα, υπό την έννοια του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽⁴⁾

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, άρα και στο άρθρο 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και στο άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή η προσφεύγουσα έχει δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα που αφορά η αίτησή της και δεν υπάρχουν λόγοι για τους οποίους θα μπορούσε να μην επιτραπεί η πρόσβαση.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε ατομικά και συγκεκριμένα, παρά τη σχετική υποχρέωσή της, τα έγγραφα που αφορούσε η αίτησή της και κακώς στήριξε την απόφασή της σε μια γενική εξαίρεση. Επιπλέον, υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη δημοσιοποίηση των εγγράφων. Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν το έλαβε υπόψη της αποτελεί παράβαση καθήκοντος. Η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί στην κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 αναγκαία στάθμιση και στηρίχθηκε γενικά και αόριστα στην προστασία του σκοπού των ερευνών.

4. Παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στις επιτακτικές διατάξεις του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ Οδηγία 2007/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκουμένων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (οδηγία-πλαίσιο) (ΕΕ L 263, σ. 1).

⁽²⁾ Σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, η οποία υπογράφηκε στις 25 Ιουνίου 1998 στο Århus.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2014 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia και PT Wilmar Nabati Indonesia κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-139/14)

(2014/C 151/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Kodya Dumai, Ινδονησία) και PT Wilmar Nabati Indonesia (Μεντάν, Ινδονησία) (εκπρόσωπος: P. Vander Schueren, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ 2013 L 315, σ. 2), καθόσον επιβάλλει δασμό αντνιτάμπινγκ στις προσφεύγουσες, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν ένδεκα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης παρέβησαν τον βασικό κανονισμό⁽¹⁾ επειδή ο υπολογισμός του κόστους δεν έγινε με βάση τα αρχεία που τηρούνται από τους εξαγωγείς-παραγωγούς για το υπό έρευνα προϊόν και από τους παραγωγούς που αφορά η έρευνα.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του βασικού κανονισμού δεδομένου ότι στην κατασκευασμένη κανονική αξία περιλαμβάνονται δαπάνες οι οποίες δεν σχετίζονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέβη τον βασικό κανονισμό επειδή συμπεριέλαβε δαπάνες βάσει διεθνών τιμών αναφοράς και όχι βάσει του κόστους στη χώρα προελεύσεως (Ινδονησία).
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του βασικού κανονισμού λόγω της προσφυγής σε κατασκευασμένη κανονική αξία χωρίς να συντρέχουν ειδικές συνθήκες αγοράς για το συγκεκριμένο προϊόν.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν έχει εφαρμογή επειδή δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 2.2.2, παράγραφος 1, της συμφωνίας του ΠΟΕ για το αντιντάμπινγκ καθόσον το άρθρο 2, παράγραφος 5, προβλέπει εξαίρεση από την υποχρέωση χρήσεως του κόστους παραγωγής στην χώρα προελεύσεως για την κατασκευή της κανονικής αξίας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι ο κανονισμός 1194/2013 του Συμβουλίου πάσχει πρόδηλη νομική πλάνη και πλάνη περί τα πράγματα δεδομένου ότι η πραγματική τιμή που καταβάλλουν οι παραγωγοί βιοντίτζελ για το ακατέργαστο φοινικέλαιο (στο εξής: ΑΦ) δεν ρυθμίζεται από την κυβέρνηση, ώστε να είναι δυνατή η απόρριψη της πραγματικής καταβαλλόμενης τιμής.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι ο κανονισμός 1194/2013 του Συμβουλίου παραβιάζει το βασικό κανονισμό δεδομένου ότι, επειδή δεν συνεκτιμήθηκαν δεόντως διαφορές που επηρεάζουν τη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών, δεν έγινε ορθή σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής.
8. Ο όγδοος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την προσαρμογή του κόστους, για την οποία έγινε χρήση εσφαλμένης πρώτης ύλης στην περίπτωση των προσφευγουσών.
9. Με τον ένατο λόγο προβάλλεται ότι ο κανονισμός 1194/2013 του Συμβουλίου πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επειδή προσαρμόζει το κόστος του ΑΦ που προέρχεται από συνδεδεμένους παραγωγούς ΑΦ για τον λόγο ότι αυτό δεν διαμορφώθηκε υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού χωρίς έρευνα και μόνο επί τη βάση των υποτιθέμενων αποτελεσμάτων του φόρου εξαγωγής επί των τιμών ΑΦ.
10. Με το δέκατο λόγο προβάλλεται ότι ο κανονισμός 1194/2013 του Συμβουλίου στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επειδή (i) απορρίπτει τη χρήση του εγχώριου περιθωρίου κέρδους όσον αφορά τις πωλήσεις προϊόντων της ίδιας γενικής κατηγορίας με το βιοντίτζελ για τον λόγο ότι οι πωλήσεις αυτές δεν πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων και (ii) εκτιμά το εύλογο του περιθωρίου κέρδους βάσει επιτοκίου μακροπρόθεσμων δανείων και όχι βάσει επιτοκίου βραχυπρόθεσμων ή μεσοπρόθεσμων δανείων.
11. Με τον ενδέκατο λόγο προβάλλεται ότι ο κανονισμός 1194/2013 του Συμβουλίου στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επειδή απορρίπτει τον προσδιορισμό εύλογου περιθωρίου κέρδους με την αιτιολογία ότι όσον αφορά τις εμπορικές επιχειρήσεις δεν είναι κρίσιμη για τον προσδιορισμό αυτόν η χρήση της απόδοσης κεφαλαίου επειδή αυτές αποτελούν επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών χωρίς σημαντικές επενδύσεις κεφαλαίων, παραγνωρίζοντας έτσι την ανάγκη των εμπορικών επιχειρήσεων να έχουν στη διάθεσή τους κεφαλαία κινήσεως προκειμένου να ασκούν τις εμπορικές δραστηριότητές τους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51), στο εξής: βασικός κανονισμός.

Προσφυγή της 17ης Μαρτίου 2014 — Ferring κατά ΓΕΕΑ — Kora Corporation (Koragel)**(Υπόθεση T-169/14)**

(2014/C 151/35)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ferring BV (Hoofddorp, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: A. Thünken, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kora Corporation Ltd (Swords, Ιρλανδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 13ης Ιανουαρίου 2014 στην υπόθεση R 721/2013-4·
- να καταδικάσει το καθού και την παρεμβαίνουσα, εφόσον παρέμβει στη δίκη, στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Koragel» για προϊόντα της κλάσεως 5 –Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 490 027

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «CHORAGON» για προϊόντα της κλάσεως 5 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 8 695 314 κοινοτικό σήμα

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8 παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Léon Van Parys κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-171/14)**

(2014/C 151/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Firma Léon Van Parys NV (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: P. Vlaemminck, B. Van Vooren en R. Verbeke, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το από 24 Ιανουαρίου 2014 έγγραφο της Επιτροπής με το οποίο το θεσμικό αυτό όργανο πληροφορεί ότι αναστέλλεται η προθεσμία εξέτασεως της υποθέσεως σύμφωνα με το άρθρο 907 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93,

- να κρίνει ότι το άρθρο 909 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 έχει αναπτύξει πλήρως τα αποτελέσματά του προς όφελος της προσφεύγουσας μετά την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2013, T-324/10, στην υπόθεση REM/REC 07/07
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 907 και 909 του κανονισμού 2454/93 ⁽¹⁾ καθώς και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συγκεκριμένα δε του άρθρου 41 που κατοχυρώνει το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως.
 - Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2013, T-324/10, Firma Van Parys κατά Επιτροπής, ακύρωσε με αναδρομική ισχύ την απόφαση C(2010) 2858 της Επιτροπής, με αποτέλεσμα η ενεάμηνη προθεσμία εξέτασης της υποθέσεως να έχει ήδη παρέλθει και, κατά συνέπεια, η Επιτροπή να μην είναι πλέον αρμόδια να αποφανθεί επί της αιτήσεως διαγραφής των δασμών.
 - Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν είναι πλέον αρμόδια, στο μέτρο που οι ενέργειές της βαίνουν πέραν της αμιγούς θεραπείας των πλημμελειών της αποφάσεώς της που ακυρώθηκε εν μέρει με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2013, στην υπόθεση T-324/10. Συγκεκριμένα, η συμπεριφορά της Επιτροπής συνιστά παράβαση του άρθρου 266, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, που αφορά την αρμοδιότητα του οργάνου αυτού να λαμβάνει μέτρα προς εκτέλεση των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 907 του κανονισμού 2454/93 καθώς και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συγκεκριμένα δε του άρθρου 41 που κατοχυρώνει το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως, στο μέτρο που η Επιτροπή χρησιμοποιεί παρανόμως τη δυνατότητα που της παρέχει το άρθρο 907 του κανονισμού 2454/93 να ζητεί πληροφορίες, προκειμένου να αποφύγει ή τουλάχιστον να αναβάλει τη μελλοντική εφαρμογή του άρθρου 909 του κανονισμού 2454/93.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Nürburgring κατά ΓΕΕΑ — Biedermann (Nordschleife)

(Υπόθεση T-181/14)

(2014/C 151/37)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nürburgring GmbH (Nürburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Viefhues και C. Giersdorf, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lutz Biedermann (Villingen-Schwenningen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 20ής Ιανουαρίου 2014, στην υπόθεση R 163/2013-4·
- να καταδικάσει το καθού και ενδεχομένως τους λοιπούς μετέχοντες στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «Nordschleife» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 2 έως 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 21, 22, 24 έως 30, 32 έως 34, 39, 41 και 43 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 7 379 399

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Lutz Biedermann

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: εθνικό λεκτικό σήμα «Management by Nordschleife» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 6, 9, 16, 25, 28 και 41

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Sonova Holding κατά ΓΕΕΑ (Flex)

(Υπόθεση T-187/14)

(2014/C 151/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sonova Holding AG (Stäfa, Ελβετία) (εκπρόσωπος: C. Hawkes, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 357/2013-2.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Flex» για προϊόντα της κλάσεως 10 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 866 887

Απόφαση του εξεταστή: Δεν δέχεται την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφοι 1, στοιχεία β' και γ', και 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Grundig Multimedia κατά ΓΕΕΑ (GentleCare)

(Υπόθεση T-188/14)

(2014/C 151/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Ελβετία) (εκπρόσωποι: M. Neuner και S. Walter, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 24ης Ιανουαρίου 2014 στην υπόθεση R 739/2013-5.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «GentleCare» για προϊόντα της κλάσεως 7 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 11 102 522

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφοι 1, στοιχεία β', γ', και 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Lubrizol France κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-191/14)

(2014/C 151/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lubrizol France SAS (Rouen, Γαλλία) (εκπρόσωποι: R. MacLean, Solicitor και B. Hartnett, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή,
- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 του κανονισμού (ΕΕ) 1387/2013 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για την αναστολή των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου για ορισμένα γεωργικά και βιομηχανικά προϊόντα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 1344/2011 του Συμβουλίου, στο μέτρο που ο προσβαλλόμενος κανονισμός στέρησε από την προσφεύγουσα το δικαίωμα επωφεληθεί από τρεις αναστολές δασμών δυνάμει των προϊσχυσάντων κωδικών TARIC 2918.2900.80, 3811.2900.10 και 3811.9000.30, για τον λόγο ότι ενέχει πρόδηλες πλάνες περί το δίκαιο και περί τα πραγματικά περιστατικά καθώς και ότι εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου και χωρίς να τηρηθούν οι λοιπές διαδικαστικές εγγυήσεις,
- να καταδικάσει το καθού και τους τυχόν παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλες πλάνες περί το δίκαιο και περί τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώνοντας την πλήρωση των απαιτούμενων προϋποθέσεων για την άρση των τριών αναστολών αυτόνομων δασμών, στο μέτρο που εφάρμοσε εσφαλμένα τα κριτήρια για να εξακριβώσει κατά πόσον παράγονται επαρκείς ποσότητες παρόμοιων ή υποκατάστατων προϊόντων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και το κριτήριο προσδιορισμού των πανομοιότυπων, ισοδύναμων ή υποκατάστατων προϊόντων.

2. Με το δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι το καθού παρέβη ουσιώδη τύπο και δεν τήρησε τις λοιπές εγγυήσεις που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής των διαδικαστικών κανόνων, οι οποίοι επιβάλλουν στις εταιρίες που προβάλλουν αντιρρήσεις την υποχρέωση να απαντούν εμπροθέσμως καθώς και να μην παρέχουν παραπλανητικές και ανακριβείς πληροφορίες στο πλαίσιο ενστάσεων προβαλλόμενων κατά της παρατάσεως των αναστολών αυτόνομων δασμών.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1387/2013 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για την αναστολή των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου για ορισμένα γεωργικά και βιομηχανικά προϊόντα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 1344/2011 (ΕΕ 2013 L 354, σ. 201)

Προσφυγή της 21ης Μαρτίου 2014 — Cristiano di Thiene κατά ΓΕΕΑ — Nautica Apparel (AERONAUTICA)

(Υπόθεση T-193/14)

(2014/C 151/41)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cristiano di Thiene SpA (Thiene, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Fischetti και F. Celluprica, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nautica Apparel, Inc. (N. Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Ιανουαρίου 2014 στην υπόθεση R 96/2013-4.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «AERONAUTICA» for goods in services in Classes 9, 18, 20, 25, 35, 42 και 43 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 7 508 237

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Several earlier Community και UK trade mark registrations του λεκτικού σήματος «NAUTICA» και «NAUTICA BLUE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 8, 9, 18, 20, 25, 27 και 35

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 20ής Μαρτίου 2014 — Bristol Global κατά ΓΕΕΑ — Bridgestone (AEROSTONE)**(Υπόθεση T-194/14)**

(2014/C 151/42)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bristol Global Co. Ltd (Μπέρμιγχαμ, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: F. Bozhinova, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bridgestone Corp. (Τόκυο, Ιαπωνία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 916/2013-2.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «AEROSTONE» για προϊόντα της κλάσεως 12 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 066 736

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένα κοινοτικά λεκτικά σήματα «STONE», για προϊόντα των κλάσεων 12, 28, 35 και 37, και «BRIDGESTONE», για προϊόντα της κλάσεως 12· παγκοίμως γνωστό σήμα και μη καταχωρισμένο σημείο που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «BRIDGESTONE»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', 4 και 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2014 — Swedish Match North Europe κατά ΓΕΕΑ — Skruf Snus (καπνός για εισπνοή από το στόμα)**(Υπόθεση T-196/14)**

(2014/C 151/43)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Swedish Match North Europe AB (Στοκχόλμη, Σουηδία) (εκπρόσωποι: H. Wistam και L. Holm, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Skruf Snus AB (Στοκχόλμη, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 3ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1803/2012-3·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Σχέδιο ή υπόδειγμα για το προϊόν «καπνός για εισπνοή από το στόμα» — καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1265805-0010

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Προβάλλεται ότι το σχέδιο ή υπόδειγμα δεν έχει ατομικό χαρακτήρα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Δέχεται την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του προσβαλλόμενου κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση και απορρίπτει την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα.

Προσφυγή της 31ης Μαρτίου 2014 — Bopp κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση ενός πράσινου οκταγωνικού πλαισίου)

(Υπόθεση T-209/14)

(2014/C 151/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carsten Bopp (Glashütten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Russ, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Ιανουαρίου 2014 στην υπόθεση R 1276/2013-1.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που αναπαριστά ένα πράσινο οκταγωνικό πλαίσιο, για υπηρεσίες της κλάσης 35 — Αίτηση αριθ. 8 248 965.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- Παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009.
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2014 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-542/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 151/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 344 της 23.11.2013.

